

Sygn. akt III CSK 208/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa M. Z. i D. M.
przeciwko J. J.-Ż., X. Y. i J. J.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 września 2014 r.,
na skutek skarg kasacyjnych pozwanych J. J. i J. J.-Ż.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia do rozpoznania obu skarg kasacyjnych;**
- 2) zasądza solidarnie od pozwanych J. J. i J. J.-Ż. na rzecz powódki M. Z. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) oraz na rzecz powódki D. M. również kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 września 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelacje pozwanych od wyroku Sądu pierwszej instancji ustalającego, że powódki są współwłaścicielkami w określonych częściach opisanej bliżej w wyroku nieruchomości gruntowej o powierzchni 55 arów, którą nabyły od pozwanych na podstawie umowy sprzedaży z dnia 16 kwietnia 2007 r. Sądy obu instancji ustaliły, że przedmiotem umowy sprzedaży była nieruchomość o pow. 55 arów, którą pozwani nabyli uprzednio w drodze spadkobrania, a jedynie w wyniku pomyłki notariusza w akcie notarialnym sprzedaży nastąpiło utożsamienie tej nieruchomości z inną działką o pow. 57 arów, w skład której wchodziła również parcela o pow. 2 arów, nie należąca do spadku, który nabyli pozwani i nie stanowiąca ich własności.

W skargach kasacyjnych wniesionych przez pozwanych J. J. oraz J. J.-Ż., jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skarg do rozpoznania powołano się na rozbieżność w orzecznictwie sądów w zakresie wykładni art. 46 § 1 k.c. i konieczność wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, czy pojęcie nieruchomości gruntowej wskazane w tym przepisie należy rozumieć w znaczeniu materialno-prawnym (prawnorzeczowym) czy formalnym (wieczystoksięgowym). Skarżący przytoczyli stanowiska doktryny oraz orzeczenia Sądu Najwyższego wskazujące na dwa sposoby rozumienia pojęcia nieruchomości gruntowej: jako część powierzchni ziemskiej stanowiącą odrębny przedmiot własności (rozumienie prawnorzeczowe) oraz jako część powierzchni ziemskiej objętą jedną księgą wieczystą.

Stwierdzili również, że skargi kasacyjne są oczywiście uzasadnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżący nie wykazali istnienia przesłanek przedsądu, na które się powołali.

Nie uzasadnili w żaden sposób twierdzenia o oczywistej zasadności skarg kasacyjnych, a więc przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jak również nie wykazali, że w sprawie istnieje konieczność dokonania przez Sąd

Najwyższy wykładni przepisu prawa ze względu na rozbieżności w orzecznictwie sądów, a więc przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie ulega bowiem wątpliwości, że działka gruntu będąca przedmiotem umowy stron i oceny Sądów w rozpoznawanej sprawie nie była objęta księgą wieczystą, a wykaz synchronizacyjny nie stanowi surogatu takiej księgi. Nie ma zatem możliwości zastosowania w sprawie tzw. wieczystoksięgowego rozumienia pojęcia nieruchomości gruntowej, które zawsze, także w cytowanym przez skarżących orzecznictwie Sądu Najwyższego, łączy się z przypadkiem istnienia księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości. Przedstawiona zatem przez skarżących konieczność dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 46 § 1 k.c. we wskazanym przez nich zakresie w ogóle nie występuje w ustalonym w sprawie stanie faktycznym i jako taka nie może być skutecznym argumentem uzasadniającym konieczność przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.